

Előfizetési díj:

Vidékre, postán:
vagy

helyben, házhoz hordva:

Negyedévre . . . 1 frt. 50 kr.
Félévre . . . 3 " — "
Égész évre . . . 5 " — "
Megjelenik e lap hetenként
egyszer, Szombaton.Előfizetési pénzek el-
fogadtatnak Gallia Fülöp
könyvkereskedésében Kec-
skeméten.

KECSKEMÉTI LAPOK.

Ismeretterjesztő hetilap.

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sor, egyszeri
hirdetésnél 5 kr.; — többszöri
vagy terjedelmes hirdetések-
nél árleengedés adatik.A nyilttérben való közle-
mény 3 hasábos soráért 10 kr.
számítottatik.Hirdetések elfogadtatnak Gal-
lia Fülöp könyvkereskedésében
Kecskeméten. — Hirdetések ezen-
kívül fölvetetnek még M. Zeisler
hirdetési irodájában. (Post, Király-
utca 60. sz.)

Népoktatásunk.

III.

Két elébbi közleményünk élesen föltűn-
tette országos és helyi népoktatásunk eddig
hiányos voltát azon államokhoz képest,
melyek e téren már nagy előhaladást tet-
tek: e hiányok megszüntetését czélozza az
1868: XXXVIII. törvénycikk, mely a
népiskolai közoktatás szabadságát és köte-
lezettségét megállapította.

E törvény szerint a népiskolai közokta-
tás kötelezettsége abban áll: hogy minden
szülő vagy gyám, ide értve azokat is, kik-
nek házában gyermekek mint mestertanít-
ványok, vagy házi szolgálk tartatnak, kö-
telesek gyermekeiket vagy gyámoltjaikat (ha
nevelésökről a háznál vagy magán taninté-
zetben nem gondoskodtak) nyilvános isko-
lába járatni, életidejük 6-ik évének betöl-
tésétől egész a 12-ik, illetőleg 15-ik év be-
töltéséig; a közoktatás szabadsága pedig
arra értelmezendő: hogy a szülőknek és gyá-
moknak szabadságukban áll gyermekeiket
háznál, vagy bármely vallású magán és
nyilvános intézetekben, úgy szintén más
helységben levő tanintézetben neveltetni;
de utóbbiak ezt a helybeli iskolaszéknél
igazolni, a háznál tanult növendékek pedig
évenként kötelesek vizsgát tenni le valamely
megfelelő nyilvános tanintézet tanítói előtt.

Népoktatási tanintézeteket állíthatnak fel:
akár hitfelekezetek, akár magánosok és
társulatok, tetszésük szerint, de a felállít-
ás, berendezés s oktatás körül a törvény
rendeleteit teljesíteni tartoznak; oly közsé-
gekben pedig, hol a hitfelekezetek nem tar-
tanak fenn a törvény rendeleteinek megfe-
lelő népiskolát, valamint a törvényben ki-
jelölt egyéb esetekben is, a község köteles
a szükséges népoktatási tanintézeteket fel-
állítani. Azon iskolák, melyek ekép a köz-
ség által állíttatnak közös tanintézetek, a
községi lakosok gyermekei részére, hitfele-
kezeti különbség nélkül.

Az elemi népiskolai oktatás két tanfo-
lyamot foglal magában, úgymint: 6 évig
tartó mindennapi és 3 évre terjedő ismétlő
iskolai tanítást. Ha a szülő, gyám, vagy
gazda, a tankötelezett növendéket az isko-
lától visszatartja: ebbeli köteletségének tel-
jesítésére komolyan figyelmeztetendő; és ha
az e czélra szolgálható erkölcsi eszközök
felhasználása sikertelennek bizonyulna be
s a tankötelezett növendék az iskolától to-
vábbra is visszatartatnék: a köteletségét tel-
jesíteni nem akaró szülő, gyám vagy gazda
első ízben 50 krra, második ízben 1 for-
rintra, harmadik ízben 2 forintra, negye-
dik ízben 4 forintra büntettség az iskolai
pénztár javára. Sőt ha még ezen négyszeri

büntetés sem tértené a szülőt, gyámot vagy
gazdát köteletségének teljesítésére: akkor
az illető iskolai szék erről a felsőbb iskolai
hatóságnál jelentést tesz, mely aztán az is-
kolától visszatartott tanköteles gyermek szá-
mára a községi hatóságnál külön gyám ren-
delését is szorgalmazhatja.

A mindennapi iskolába tartoznak járni
a 6-ik évüket betöltött gyermekek 12-ik
évük betöltéséig. Kivétel esupán azon gyer-
mekekre nézve engedtetik, a kik négy évi
elemi oktatás után felsőbb tanintézetbe,
úgymint a polgári iskolába, vagy gymná-
siumba lépnek s ott legalább két évig ta-
nulnak.

A 12-ik évet betöltött s általában azon
gyermekek, kik a mindennapi iskola egész
tanfolyamát bevégezték, az ismétlő iskolába
kötelesek járni.

A tanórák száma a tanulókra nézve he-
tenkint: a mindennapi iskolában legalább
20, legfőlebb 25 óra, bele értve a hit- és
erkölestant is, de nem értve ide a testgya-
korlatot és mezőgazdasági vagy kertészeti
gyakorlatokat; az ismétlő iskolában heten-
kint télen 5, nyáron 2 a tanórák száma.

Oly falvak és városok községei, melyek
kebelökben legalább 5000 lakost számlál-
nak, kötelesek felsőbb népiskolákat, vagy
ha anyagi erejük engedi, polgári iskolákat
állítani s fentartani. A tanfolyam a felső
népiskolában a fiúk számára 3, a leány-
gyermekek számára 2 év. A felső népisko-
lába csak oly növendék vétetik fel, ki a
hat osztályú népiskolai tanfolyamot elvé-
gezte, vagy pedig annak tantárgyaiból a
vizsgát kiállotta.

Nagyobb községek, melyeknek anyagi
ereje engedi, kötelesek felső népiskola he-
lyett polgári iskolákat állítani és fentartani
a község lakosai számára, felekezeti kü-
lönbség nélkül. Polgári iskolában a tanfo-
lyam fiúk számára 6 év, leány-gyermekek
számára 4 év. A polgári iskolába oly nö-
vendékek vétetnek fel, kik a népiskola első
négy évi folyamát élvégezték, vagy annak
tantárgyaiból a vizsgát letették.

A községi elemi népiskolákba minden
hitfelekezet gyermekei járhatván, hiveik hit-
és erkölestani oktatásáról az illető hitfele-
kezetek tartoznak gondoskodni. E vallások-
tatásnak a közös iskolai órákon kívül és
szintén nyilvánosan kell tartatni.

Minden község legelőbb is azon köteles-
ségének tartozik eleget tenni, hogy azon
népoktatási tanintézeteket létesítse lehető
legtökéletesebben, melyeket a népoktatási
törvény értelmében felállítani köteles; ha
azonban ezen kötelezettségének eleget tett,
jogában áll a felsőbb népoktatási tanintéze-
teket akár egészben felállítani, akár pedig

azoknak csak egy vagy két évi folyamát
hozni létre.

Elemi népiskolában egy tanító rendesen
80 növendéknél többet nem taníthat s a fiú-
és leány-gyermekek elkülönözve s a meny-
nyire lehet külön tantermekben oktattas-
sanak.

Felsőbb népiskolákban és polgári isko-
lában egy tanító rendesen 50 növendéknél
többet nem taníthat s a fiú és leány növen-
dékek már itt teljesen és minden esetben
elkülönítendők.

Miután ennyire megismerkedtünk az
1868-ik évi 38-ik törvénycikknek tárgyunk-
ra vonatkozó alaptételeivel, most már ki-
mondhatjuk: hogy

1-ör mivel e törvény meg nem tűri azt,
hogy a népnek fele, vagy még ennél is
több iskolai oktatás nélkül maradjon, tehát
népiskoláink számát tetemesen szaporítanunk
kell; annál fogva

2-or mivel most Kecskeméten 876 em-
berszám után esik egy népiskola, holott
ennek fele 438 levén, ennél többet egy is-
kolára nem számíthatunk, mert még ekkor
is nagyon messze maradunk az éjszakame-
rikai államoktól és Poroszországtól, kellene
tehát legalább még egyszer annyi népiskolát
állítanunk és fentartanunk, mint a mennyi-
vel most birunk.

3-or mivel most van összesen 47 nép-
iskolánk, de azok közül némelyikbe jóval,
sőt kétszertnél is több növendék van össze-
zsúfolva, mint a mennyit az 1868. 38. t. cz.
megenged, bizonyára népiskoláink mostani
kétszeres számánál többről kell gondoskod-
nunk; annál is inkább

4-er mivel Kecskeméten ismétlő iskolát,
felsőbb népiskolát és polgári iskolát is kell
állítani, — tehát ha nem háromannyiról,
vagyis 141-ről, de kétannyinál vagyis 94-
nél mindenesetre többről, és így legalább
is 100 népiskoláról kell egyelőre
gondoskodnunk, hogy a közoktatási tör-
vény rendeletének csak megközelítőleg ele-
get tegyünk.

Most vizsgáljuk helyi viszonyainkat.

Kecskeméten a reformáció után azonnal
két felekezetre oszlott a város népe: a pá-
pista és kálvinista hitfelekezet önállólag ke-
zelte saját egyházát s azzal együtt az akkori
fogalmak szerint attól elválhatlannak tartott
népoktatást. (Bocsánatot kérek a pápista
és kálvinista szavak alkalmazásaért; mint-
hogy azonban legrégebb jegyzőkönyveink-
ben, sőt az 1564-ik és 1680-ik évi egyesség-
levelekben is az illető felek így nevezik
magukat, én is így nevezem azokat, mind-
amelltt hogy ebben pár év előtt némelyek
megbotránkozni jónak látták.) Épen így
szervezte magát még múlt század elején a

keleti szertartású görög egyházközség. Ezek nyomdokát követte mult század végén az ágostai vallású evang. egyház és így tenni volt kénytelen folyó évszázad elején a magára hagyott kecskeméti zsidók hitközsége. 1856. óta Kecskemét város községe segíti a zsidók kivételével a többi egyház népiskoláit, nevezetesen; a róm. katolikusok évenként kapnak 6.300 forintot, a reformátusok szinte 6.300 forintot, az evangélikusok 620 forintot, a görögök 310 forintot, és mostani hiányos számú népiskolákat mégis alig bírják fentartani, — akarva, nem akarva, most már az a kérdés merül fel: vajjon e hitfelekezetek hajlandók lesznek-e, vagy legnagyobb készségű hajlandóság, sőt mondjuk ki nyiltan, legbuzgóbb féltékenység mellett is, képesek lesznek-e az 1868-ik évi népoktatási törvénynek eleget tenni?

Nem!!!

Semmi esetben sem!!!

Hiszen tudjuk, hogy szemünk láttára egyik hitközség minden erőfeszítés mellett is csaknem belesül temploma építésébe.

Másik ötven évi készülődés mellett sem bír adósság nélkül templomépítési vállalatából kivergődni.

Harmadik és negyediknek temploma vagy tornya rongyosan áll, mert nem bírja építeni.

Ötödik a leggazdagabb és legbuzgóbb, akár templomának, akár tornyának újjításánál adósság nélkül nem boldogulhat.

Hiányos népoktatásunk mostani állapotában nem maradhat, mert azt a törvény nem engedi s minmagunk elleni bünyeménylet nélkül azt tovább így nem is hagyhatjuk.

Egyenkint, elszakgatott erővel, népoktatásunk költséges átalakítását meg nem bírjuk: egyesítsük tehát a város községi erejét, hogy az 1868.: 38. törvény rendelkezésének eleget tehesünk, hogy népoktatásunkat felvirágoztassuk s hogy elhanyagolt népünket erkölcsileg és anyagilag újjá teremthessük.

(Folytatása következik.)

T Á R C Z A.

Kazinczy Ferenc levelei Cserei Miklóshoz.

VII.

Méltóságos Báró,

nagy tiszteletű kedves barátom! *)

Nem tudván hogy Tihóhoz melyik a legközelebbi Posta, s az a rokona a Méltós. Bárónak, a kinél, ha az egész Erdéllyel s Magyar Országgal vérségben volna is, nem lehetne érdemesbb rokona, Mélt. Cserey Miklós Úr, honnan szokta hordatni leveleit; hogy ez a levelem a szerént ne járjon, mint az a legközelebbi három melyet Kolozsvárra utasítottam utána: bátorkodom ezt a Mélt. Bárónak azon alázatos kéréssel általadni, hogy kezébe juttatni méltóztassék. Ez a kedves közös barátunk a Mélt. Báró felől utóbbi levelében is úgy emlékezék, a hogyan én hallani szeretek. Nevekedjék a Mélt. Báró arra a nagyságra, a melyet nagylelkű atyja óhajtott, s az egész két Haza vár, mert Nemzetünknek

*) Ezen előző levél nem közvetlenül Cserey Miklóshoz van intézve, hanem abban kéri K. F. a meg nem nevezett bárót, hogy a mellékelt levelet Csereynek juttassa kezébe. — E levél is megbecsülhetlen adatokat szolgáltat akkori társadalmi viszonyaink ismertetéséhez. Szerk.

Hirdetmény.

(Az országos dohány-kiállítás, és dohánytermelési díjak iránt.)

A földművelés, ipar- és kereskedelmi m. kir. ministerium által f. é. april hó 24-én megtartott dohánykiállítás alkalmával a m. kir. pénzügyi és földművelési ministeriumok, végre az országos gazdasági egyesület küldötteiből alakult bíráló bizottság főként a kiállított minták által előtűntetett szakértelmet és szorgalmat vévén figyelembe, a jutalomdíjakat következőkép ítélte kiosztandóknak u. m.:

I. Arany éremmel jutalmazandóknak találta: 1. Beliczay István, békésmegyei pusztagerendási birtokos. 2. Apponyi György gróf békésmegyei pusztagerendási birtokos. 3. Dessewffy Gyula gróf szabolemsmegyei pusztakirálytelki birtokos. 4. Wasmer Adolf báró csanádmegei dombegyházi birtokos. 5. Ráth József csanádmegei dombirathosi birtokos. 6. Weszelka Imre békésmegyei pusztaszent-tornyai birtokos. 7. Röch István békésmegyei békés-csabai birtokos. 8. Aczél Péter aradmegei sikulai birtokos.

II. Ezüst érmekkel kívánta jutalmaztatni: 1. Szalay Sándorné békésmegyei újkigyósi birtokosnőt. 2. Simonyi Lajos báró aradmegei pusztavadászi birtokos. 3. Eötvös József báró békésmegyei pusztaszent-tornyai birtokos. 4. Lamperl János somogymegyei szuloki földész. 5. Tóth István csanádmegei dombegyházi birtokos. 6. Gönöcs Benedek prépost békésmegyei újkigyósi termelőt.

III. Bronzéremmel jutalmazandóknak találta: 1. Lenk Lajos szabolemsmegyei püspökladányi birtokos. 2. A jánoshidai premontrei prépostságot Pestmegyében a misei pusztán termelt dohányért. 3. Kovács Károly abaujmegei szánthói lakost csetneki dohányért. 4. Koregtkó Luczián ungvári lakost, galocsi dohányért.

IV. 50 frtnyi jutalmat ítélte: 1. Lamperl János somogymegyei szuloki birtokosnak. 2. Polák Sámuel békésmegyei pusztagerendási kertésznek Beliczay István úrnál. 3. Bury János kertésznek ugyanott. 4. Bratikár György dohánykertésznek Békésmegyében Pusztagerendáson Apponyi György grófnál. 5. Szakáll Mihály dohánykertésznek báró Wasmer Adolf csanádmegei dombegyházi birtokán. 6. Tóth György dohánykertésznek Ráth József úrnak csanádmegei dombirathosi birtokán.

V. 25 frt. díjjal találtattak jutalmazandóknak: 1. Pálffy János kertész Beliczay úrnak békésmegyei pusztagerendási birtokán. 2. Dohár János kertész ugyanott. 3. Kollár János kertész Apponyi György grófnak békésmegyei pusztagerendási birtokán. 4. Bohus János kertész ugyanott. 5. Inklovics János dohányos kertész Weszelka Imre úrnál Békésmegyében Szt.-Tornyan. 6. Bánfy Ferenc kertész Röch István úrnál Békés-Csabán. 7. Pocsy József kertész Szalay Sándorné asszonynak békésmegyei újkigyósi birtokán. 8. László Ferenc kertész Aczél Péter úrnak aradmegei sikulai birtokán. 9. Kovács István kertész Simonyi Lajos bárónak aradmegei pusztavadászi birtokán. 10. Horváth József dohányos kertész Eötvös József bárónak békésmegyei p.-sz.-tornyai birtokán.

VI. 10 frtnyi díjjal jutalmazandóknak találtattak: 1. Fülöp Márton, 2. Fülöp István, 3. Gyurkó Mihály, 4. Török József, 5. Tóth Antal, 6. Kovács Mátyás, 7. Berki János, mindannyian kertészek Beliczay István úrnál, Békésme-

gyében Pusztagerendáson; — 8. Fábrián István 9. Rusznák János, 10. Csernik Mihály, 11. Bodor Endre, 12. Pancsola János, 13. Kuzila István, 14. Pautyik Mihály, kertészek Apponyi György grófnak békésmegyei pusztagerendási birtokán; — 15. Wedlowsky Imre, 16. Biró András, kertészek, Weszelka Imre úrnak békésmegyei pusztaszent-tornyai birtokán; — 17. Telek András, 18. Palotás Ferencz, 19. Németh József, 20. Szoszky György, kertészek Röch úrnak békés-csabai birtokán; — 21. Kocs János kertész Tóth István úrnak csanádmegei dombegyházi birtokán.

Midőn ennél fogva a folyó évben megtartott dohánykiállítás eredményeiről s a kitűzött jutalomdíjak mikénti odaiteléséről a közönség értesítettik, közhírré tétetik egyúttal, hogy a már két ízben megtartott dohánykiállítás folytán tapasztalt kedvező eredmények által indítatva a földművelés, ipar- és kereskedelmi m. k. ministerium a hazai dohánytermelés előmozdítása és a dohánykezelés tökéletesítése tekintetéből a jelen évi dohánytermelésből a jövő 1872-ik év april hava 20-ik napján ismét egy kiállítás rendezend, úgymint eddig az országos magyar gazdasági egyesület köztelkén Pesten. Mely alkalommal a csak saját szükségükre termelők is részt vehetnek termelvényeikkel a kiállításban.

A kiállítás alkalmával kiosztandó jutalomdíjak a következők leendenek, u. m.:

a) 10 arany érem, 10 ezüst érem, 10 bronz érem, oly nagytermelők számára, kik a dohánytermelést, kertészek, dohányosok és napszámosok segítségével üzik.

b) Pénzjutalmak, és pedig: 5 jutalom 50 frt-jával, 10 jutalom 25 frt-jával, 20 jutalom 10 frt-jával, oly kisebb termelők és dohányosok vagy kertészek számára, kik dohánytermelést saját háznépük segítségével akár saját, akár bérelt, akár rész iránt művelt földeken üzik.

c) 10 darab bronz érem, és dicsőre oklevelek oly kiállítók számára, kik csak saját szükségükre nyert engedély mellett termeltek dohányt.

A kiállításbani részvét módzatai a következők:

1-ör. Minden kiállítani kívánó termelő és kertész, ha a kincstár számára termelt, a beváltásnál a beváltó bizottságnál;

ha külkereskedésre termelt, a raktározáskor az illető pénzügyi hivatalnál;

végre pedig ha csak saját szükségére termelt, közvetlenül a földművelés, ipar- és kereskedelemügyi ministeriumnál írásban jelentse be abbéli szándékát, hogy termelvényével a kiállításban résztvenni akar.

2-szor. A kiállítás az egyes termelők által beküldendő mutatványokból lesz összeállítandó. — Ezen mutatványok a jelentkező kincstár számára termelők terményéből a beváltás alkalmával, a termelő, a beváltó pénzügyi tisztviselő és a jelenlévő törvényhatósági biztos együttes jelenlétében lesznek részrehajló valogatás mellőzésével kiválasztandók;

a külkereskedésre termelt dohányoknál a mutatványok az illető raktározási közeg s a termelő tulajdonos által közösen választandók; — a csak saját szükségükre termelők által beküldendő mutatványok, a községi előjáróság jelenlétében csomagolandók, mely hiteles bizonyítványt állítand ki arról, hogy a kiállító a beküldésre szánt mutatvány által képviselt dohányt ott helyben maga termelte, s hogy a mutatvány részrehajló valogatás nélkül összeállítva az egész termelt mennyiséget képviseli. Minden mutatványnak három ily külön csomagból kellend állani.

nagy férjfiakra van s lesz szüksége, s tartsa szemei előtt mindég Horátnak ezen szavait: „Vitanda est improba Siren!” De nem a Desidia, hanem a Vanitas, mely midőn magát felpávatollazza, nem czifrává teszi magát hanem — nevetségessé. Ez a mi korunk Szirene. — Ó Nagyságának kezeit alázatos tisztelettel csókolom, az újabb parancsolatot a Léleszi út eránt várom, s a legszivesebb tisztelettel maradok

A Méltóságos Bárónak

Széphalom, Aug. 15 d. 1812.

alázatos szolgálja:

Kazinczy Ferencz.

(A levél Cserey Miklós Úrhoz következik a tulsó oldalon.)

Mélt. Cserey Miklós Úrnak Tihóra, vagy a hol van.

Kedves barátom! Fő Ispánunk Gróf Eszterházy József Exc., az, a kit II. Leopold 1790-ben a Palatinussá választott fíja mellé rendelt kamarásnak, és a ki 1805 és 1809. Császárnénak kíséregette hazánkban, megjelené nálunk negyed nap előtt, s más nap úgymint aug. 12 d., Gyűlést tartá. Fél órával a Gyűlés előtt egy Conferentiára gyűlénk öszve nála, s hallánk miért jöve le Bécsből (ő Referend a Magy. Cancelláriánál), tudniillik hogy adnánk 407 legényt, 41 lovat huszárok alá, s bort az ispotályokba s a seregnek. Tudtuk még minckelotte megjelent, miért fog jóni, mert Szepesben, Borsodban, Gömörben, Ungváriban, Sopronyban, már tartattak efféle Gyűlé-

sek. Szepes lovat és bort nem adott, mert az a Nemességnek pénzébe került volna, de embert adott, mert az nem kerül ennek semmijébe — engedj-meg, vagy inkább szeress ezen kifakadásért — Borsod és Gömör sem embert sem lovat s bort nem ada, mert a törvény nem engedi Dietán kívül — Ungvár mindent adott — Sopronyban a hires és általam nagyon becsült Nagy Pál rettenetesen perorált a törvény szava mellett, s Gróf Széchenyi a ki a maga Somogyi Fő Ispánságában Teleki Lászlót Administrátorrá tevő, maga pedig Sopronyban (hol lakik) Hercege Eszterháznak administrátora, felelt Nagy Pálnak, hogy törvény ellen van ugyan a kérés, de a környállások úgy kívánják hogy adjunk, s adtak mindent, nevezetesen a Hercege 500 akó bort, Széchenyi 300-t, Pejachevich 100-t, 100 akó pedig reparitíó által vettettett a Nemességre. — Ezeket, úgymondom, tudánk még a Conferentia előtt, s látván hogy adni fogunk, lesütött fővel állánk ott, zsiobgánk, asszonyi módra kiáltozván, hogy vége a constitutiónak, hogy oda vagyunk. Én igen közel lakván Ujhelyhez akkor értem a Vgye házhoz midőn már menni kelle a Conferentiára, s itt azzal mulatám magam, hogy lássam, ki mint gondolkozik a jobb fejek között. Egy jó tüzi s szép tanulású ember azt tanácslá, de csak suttogva, hogy ne szóljunk se itt se a Gyűlésben csak egy hangot is. Megvallom erre vastagocskán találtam nevetni. Sokan zúgtak, de nem szólla senki bátran, hogy a törvény nem engedi Dietán kívül. Végre Szulyovszki Menyhért ki

3-szor. Ezen mutató-csomagok lehetnek:

a) a nehéz dohányfajoknál a válogatott és mind a három osztályú szivarlevelekből, valamint a közönséges válogatott dohányból;

b) a kerti dohányfajoknál pedig csak a válogatott vagy az első osztályú levelekből.

A mutató-csomagok egyenként 2—2 fontnál többet nem nyomhatnak, vagyis egy mustra, melynek három csomagból kell állnia, 6 bécsi fontnál nehezebb ne legyen.

4-szer. A mutató-csomagok zsinnyel összeszorítandók, s a zsinnyel ráalkalmaztatván a szükséges feliratokat tartalmazó bárcza, a zsinnek végei a bárczához lesznek erősítendőek, a termelő pecsétjével, és azon beváltó vagy raktározási pénzügyi hivatal, vagy helyi előjáróság pecsétjével, a mely előtt a mustra összeállított.

5-ször. A mustrára erősített bárczán jegyeztesék fel:

a) a termelő tulajdonosnak vagy kertésznek neve;

b) a megye- és községnek vagy pusztának neve, a hol a dohány termeltetett;

c) a bárcza alatti dohánylevelek által képviselt termés mennyisége;

d) a terület nagysága, a melyen az összes termelés előállított;

e) végre a kincstár számára termelt dohányoknál a beváltási osztályozás eredménye, vagyis azon körülmény, hogy mennyi dohánylevél soroztatott minden egyes osztályba, úgyszintén megjegyzendő a kincstár által kifizetett beváltási árösszeg is.

6-szor. Ezen mustracsomagok az illető pénzügyi hivatalok által azonnal jól begöngyölve, a pesti dohánybeváltó-hivatalhoz lesznek átküldendőek, a mely azokat egyelőre őrzése alá veendi.

Ha azonban egyes termelő mutató-csomagait ön-maga kívánna a kiállításra beszállítani, e szándékában akadályozva nem lesz, sőt az illető dohánybeváltó hivatal, és a külföldre termelt dohány tekintetében az eljáró pénzügyi biztos részéről fedezeti okiratokkal fog ellátni.

7-szer. Ezenkívül a beváltó vagy raktározó pénzügyi hivatalok egy külön jegyzéket is készítenek, melyre a pályázatra jelentkezők nevei és a jelentkezés napja egyenként bevezetve, minden egyes pályázóra nézve külön bejegyzendők az 5-ik pont alatt foglaltakon, t. i. a mustrán levő bárcza pontos tartalmán kívül, az illető pénzügyi hivatalnak abbéli megjegyzései is, hogy valjon

a) az illető pályázó önállóan és saját földjén termelt-e? vagy pedig mint feles kertész?

b) hogy a kincstár vagy pedig külkereskedés számára termelt-e az illető; vagy végre mint saját szükségére termelő?

c) hogy az illető pályázó az 1870-ik évi termelési idény tartama alatt a fennálló dohányjövődéki szabályok ellen nem vétett-e? mely utóbbi esetben mutató-csomagjai a díjazásnál nem lesznek figyelembe vehetők.

8-szor. Ezen jegyzékeket a beváltás és raktározás befejezése után az illető pénzügyi hivatalok legfeljebb a jövő évi márczius hó végeig Pesten közvetlenül a földművelési, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. ministeriumhoz terjesztendik fel, a mely aztán a mustrákat a pesti dohánybeváltó hivataltól átvéve, azokból fogja a kiállítást összeállítani, melynek befejezésével fog az e célból szervezendő szakértő bíráló bizottság ítélete szerinti jutalomdíjazás megtörténni.

9-szer. A kiállítás befejezte után a beküldött

dohánymutató-csomagok egy állandó gyűjtemény alakítására lesznek felhasználva.

Kelt Pesten, 1871. évi augusztus hó 9-én.

A földművelési, ipar- és kereskedelemügyi m. k. ministerium.

Az ifjúsági könyvtár kérdéséhez.

Mintegy két hónappal ezelőtt felszólaltam, illetőleg indítványt tettem egy gyermek- és ifjúsági könyvtár alapítása tárgyában, mely alkalommal azt is kijelentettem, hogy ez eszmét nem fogom egy könnyen elejteni, hanem létesítését addig fogom sürgetni, míg csak eredményt nem látandok.

Azóta magán úton értesültem arról, hogy Tattai Karolin kisasszony nőnöveldejében a megpendített eszmét felkarolták és a növendékek — kétségkívül a tisztelt tulajdonosnő tudtával és beleegyezésével egy felállítandó könyvtár javára aláírási ivenek pénzt gyűjtenek, sőt a „Kecskeméti Lapok“ mult számában már a gyűjtés szép eredményéről közzétett nyilvános számadást is olvastuk.

Az első kezdeményező lépés ekként megtörténvén, fel vagyok mentve az általam kilátásba tett sürgető felszólalások kellemetlen kötelessége alól, miért is az igen tisztelt kisasszonynak ezenel őszinte köszönetet mondok; de bátorságot vesznek magannak ez ügyhöz, melyre nézve nekem talán eltérőnéz eteim vannak némi észrevételeket tenni.

Hogy a jelzett kezdeményezés e lapokban tett felszólalás folytán történt-e, vagy amúgy is megtörtént volna, az mint lényegtelen a tárgyhoz nem tartozik; de nagyon lényeges és fontos oldala a kérdésnek: mily alapon és mi irányban céloztatik a megkezdett vállalat kivitele?

Nem vagyok szerencsés ez iránt az igen tisztelt kisasszony véleményét és szándékát ismerni, de a látszat után itélve azt kell feltennem, hogy a könyvtár csupán nőveldeje számára céloztatik alapítani, a mit én, ha csakugyan úgy lenne, sajnálattal mondom, célt tévesztett vállalatnak tartok.

Nem tagadom, hogy egy ifjúsági könyvgyűjtemény, ha az kicsiny is, egy nőveldeinek igen hasznos és szükséges; azonban a valódi szükségét ez nem képes kielégíteni; az eredmény esékely lesz, egyenes arányban állván a felhasznált eszközökkel, melyek egy magán nőveldeknél csak korlátoltak lehetnek.

Szükség van városunkban egy lehetőleg gazdagon ellátott gyermek és ifjúsági könyvtárra, mely hozzá férhető legyen különbség és kivétel nélkül minden tanuló gyermek és ifjú számára; célja: a hasznos olvasmányok megkedveltetése és lehetővé tétele az összes ifjúságnál; célja: a művelődés és szellemi fejlesztés általánosítása minél szélesebb körben.

Ily széles alapra fektetett vállalat csak úgy lesz létesíthető, ha az a legtágabb értelemben közös erővel, minden illetékes tényezők hozzájárulásával támogatatik.

Ezen illetékes tényezők: a neveldek vezetői, a tantestületek és a városunkban oly nagy befolyással bíró nőgyűlés; ha e tekintélyes egyéniségek és testületek ez ügyet szeretettel felkarolják, akkor a siker bizonyos.

Tattai Karolin kisasszony érdeméből pedig mit sem fog levonni, de bizonyosan jóval jelentékenyebbé fogja azt tenni, ha kezdeményezésének első gyümölcseit mint első alapkövet fogja lerakni a létesítendő „városi gyermek- és ifjúsági könyvtár“ alapítására.

K. L.

Színház.

Szombaton, november 11-én „Divatos menyecské, vagy egy huszártiszt, kit kilencz nő követel férjéül“ — eredeti vigjáték 4 felvonásban írta L. S. — Szerző midőn nevének csak kezdő betűit írta a darab alá, nagyon helyesen cselekedett; mert ilyen otromba és parázna tartalmú fereczermény alá becsületes nevet kiírni pirulás nélkül bizony nem lehet. Sajnos, hogy ily művek burjánozhatnak fel színirodalmunk mezején, még sajnosabb azonban, hogy az ilyen mákvirágoknak a vidéki színtársulatokban kertésze csaknem mindég akad. A vidéki színészet rendezése épen napi renden van; e rendezés — szeretjük hiani, — nem azt célozza csupán, hogy a vidéki színészet kenyérré tegyen szert, hanem különösen oda van irányozva: hogy az, nemzeti magas hivatásának minél inkább megfelelő állapotra juthasson. Már kérjük alázatosan, — ily erkölestelen beszédű darabok színrehozatalával — hogy lesz-e cél elérhető: mi felfogni nem vagyunk képesek; de ez nem a mi szégyenünk! Úgyan megdöglött-e az ily darabok szerzői és elárúsítói a következményeket, mik illetően darabok terjesztésével be fognak állani? Aligha, mert akkor ily irodalmi szemeteket áruba nem bocsátanának. A színigazgatókat és társulatokat, itt a felelősség nem annyira terheli, mint azokat, kik azt ismerve ajánlják és elárúsítják, s kimondjuk nyiltan, hogy e tekintetben a beleszólás ideje nagyon is elérkezett. Fentartjuk magunknak e tárgyról más téren szólani, ezúttal itt csak annyit jegyezvén meg: hogy a helyben működő társulat tisztelt tagjaitól elvárjuk, mikép jövőre ily darabok betanulásától magukat, a színrehozattól pedig a közönséget megkímélni színészi hivatásukkal egyezőnek, és úgy saját, mint az összes vidéki színészet érdekében állónak fogják ismerni. *)

Vasárnap, november 13-án „Két drótost“ eredeti népszimű 4 felvonásban írta Kempelen Gy. Közönség nagy számmal. Az előadás jó volt, különösen kitüntette magát Völgyi Gyula Krupnacsok Marci szerepében, megemlítendő még Hetényi s a nők közül Keletiné és Ligeti Ida.

Kedden, november 14-én Jámor Pál „Törvénytelen vér“ című drámája került színre, s eléggé sikerülten adatott. A czimszerepet Borsos úr játszotta. Játékán tanulmány és igyekezet egyaránt észre vehető volt. Közönség közép számmal.

Csütörtökön, nov. 16-án az esős idő miatt az előadás elmaradt.

E rovat alá tartozónak véljük a következő sorokat mik a helyben működő színtársulat karmestere által lapunk f. hó 11-iki számában foglalt színi referátában a „Csikós“ előadása alkalmával előfordult „bakala“ iránt tett megjegyzésünkre válaszul szolgálni hivatvák. A válasz ime következő:

Önvédelem.

Válaszolok azon vásra, mely ellenem a K. L. 45-ik számában a színházi szemlében hozott; t. i. hogy én a „Csikós“ előadásán botránynak voltam szerzője, mely L. I. k. a. éneklése alkalmával történt. A vád alaptalan és méltatlan! Hivatkozom a színtársulat minden értelmes tagjának őszinte elismerésére, kik meggyőződtek a körülmény valóságáról s átlátták, hogy legtisztább akaratom mellett sem voltam képes a színpadon elkövetett hibát jóvá

*) A városkapitányi hivatal pedig teljesítse az 1848: XXXI. t. cz. által ráruházott hivatását s tegye kötelességévé a színiigazgatónak, hogy mielőtt új darabot adatna elő, azt előzőleg jelentse vagy mutassa be. Szerk.

velem járt a külföldön 1795—1800-ig, s halottából 24 nappal támaszték-fel elébb 1801. mint én, világosan szólla, s kimondá a Fő Ispk, hogy mi nem adhatunk semmit; a Magistratus tegye a mit neki tenni tetszik. Ez nekem rettenetes szó volt; nem is képzelheték ily tanácsot. Hát kiereszük kezeinkből a magistratust? hát az külön és rajtuk gázolható test? Itt semmit nem szölk; elég volt nézmem mit csinál más, s nevettem, hogy a Magistratusból két szolgabíró (Nb. tudod, hogy nálunk fényes házú emberek sem szégyenlik a Vgye névátját) kik jó fők is, erszényesek is, jó születésűek is, azt kérdeék Szulyovszkitól, hogy őket compromittálni akarja-e, hogy valahol az a nemes, a kin erőszakot akarnak tenni, őket levonassa s megvágassa? — Bemenék a Sessióba. Elolvasták a kir. Rescriptumot. Az van de dato Pragae 29-a Junii 1812. (És így 7 nappal később mint a Napoleon proclamatiója a sereghez, mely azért nem történt elébb mivel mindég negociálgatta a békét még a Niemen partján is, s csak akkor rántá ki a hüvelyből kardját, mikor az ő követje Wilnába elő sem bocsátott. Ezt a két datumot szem előtt tartsd; ez azt mutatja, hogy a mi Udvarunk nem tehetné elébb a kérést mint post 22-am Jun. s nem tarthat hirtelen Dietát. Nem lehetett volna-e a Dietát el nem osztatni, hogy a kérés ott tétethessék, nem tudom, noha tudok egy okot, mely azt nem ott hagyá tétetni. Reá akadsz ha ezt mondom s Te reflectalsz felette: vallás.) — A Sessióban felolvastaték a Rescriptum; a Fő Isp. egy

magyar nyelven dolgozott buzdító beszédet olvasafel. Nem szólla senki. „Hát már ez csak így megyen? kérde a szomszédom; s ezt szó nélkül hagyjuk?“ Eggy tót ember, gazdag Földes Úr megszólamla: Sed Dae Excell. ego putarem melius fore, si res haec per libera oblata et non per repartitionem fuerit effectuata. Lex nos hoc facere prohibet. Én feleltem, hogy az a törvény nemesak a Megyéket, de az individuumokat is eltiltja az adástól; és így ha per libera oblata adhatunk, lehet per repartitionem is. Ezen szónak Lónyay Gábor az Ungvári Administrator nagyon örült mert justificálta az ő cselekedetét. Az én tót emberem azt kiáltotta, hogy neki szabad a magáét etiam per fenestram projicere. Azt igen mondám: de nem adni e célra. Mások azt beszélték, hogy nincs pénz. A Fő Isp. felvetette, hogy 50 ló per 200 váltó ezforint és 200 hordó bor (600 akó) per 40 váltó ez. for. nem sokra megyen. — Szépen reá állánk mindenre, kikötvén, hogy a Repraesentatióban jelentsük, hogy itt az ő Fels. által előadott szükség vona reá bennünket hogy a törvénytől, mely ezt a Rescriptum vallása szerint is tilalmazza, elálljunk, s cautélát tettünk, hogy innen semmi következés ne formáltassék. Más nap felolvastatott a Protocol és Repraesentatio.

Barátom, mit érdemel a Sándor Császár Generalitása, hogy előre látván, hogy ha veszteni talál, Finlandia, a Lengyel birtok, Moldva s Valachia s talán Crímia is elispolhat, s ki tudja nem e még Ingermanland is? — noha még sokat kellene vesz-

teni, hogy ezek elveszthessenek — olly rossz plánokat tehetek, hogy az ellenség harmadnap alatt azon szobában hálhasson, a hol Sándor Császár hált, meg sem álmódván, hogy újra Austerlitz szorongás foghassa-el. Mi történik ezután, azt én nem divinálhatom, s nyugtalan várok minden postanapot. Ezen a Gyűlésen jelen vala Gróf Bukovszky, egy fiatal Úr, Gróf Sztáray Mihálynak veje, s Zempl. Vgyei Földes Úr. Ez született Lengyel. Képeled ennek örömét hazája feledésén. Melly igaz a mit Napoleon mond a Lengyelekhez: A haza szeretete első virtusa a társaságba költ embernek. De a haza szeretete nem mindég azt kívánja a mit a Corpus Juris és Werbőczy, noha jó szoroson kapaszkodni ezen támaszokra. Szép az is, mellyben azt mondja nekik, hogy ha ő trónuson ült volna akkor, mikor a szegény Lengyelek először, másodszer és harmadszor felosztattak, ő mentségekre volt volna. — Mit mondana most Friedrich, ha látná, mi történt az ő foglalmányaival? Melly jól esett, hogy mi egy sorban állunk most Napoleonnal, s nem szemközt vele! — De te élj szerencsésen, s szeressd tisztelő barátodat.

A Monum. Hungaricakra való Praenumeratiókat Rumi még nem vette. Kér, hogy mind a negyven arát az ő kezéhez küldd Sopronyba.

tenni. Tehát nem az orchestrumban czéloztatott a lelkiismereden botrány előidézése, de a szinpadon gyakorlatlanságból tévedés történt. A zenekar által kiadott accord el nem találása következtében esett a zavar. Mely hibáért elnézéssel fog viseltetni a n. é. Közönség az illető színésznő iránt, ha tudandja, hogy pályakezdővel van dolgunk. Hogy pedig a szinpadon igényeknek megfelelőleg bár ki is énekelhessen, ehhez hivatás, idő, tanulmány és gyakorlat kívántatik. Azok előtt pedig, kik reám méltatlanul (a körülményeket nem ismerve) a kárhözváltás követ dobták, kijelentem, hogy én soha sem feledkeztem meg arról, miszerint a t. cz. Közönség pártolását megérdemelni legelső — mulasztatlan kötelesség!

Keleti László,
színházi karmester.

Közöltük ez önvédelmet úgy, a hogy az nekünk beadott, minden megjegyzés nélkül; miután nyilatkozó úrnak védelméből legalább az „intra muros peccator et extra“ példabeszédre lehet következtetünk; elvárjuk jövőre, hogy egyesült erővel igyekezzendek az ily botrányok elejét venni.

Helybeli újdonságok.

— **A kecskeméti „Néptanítói egyesület“** legközelebb tartott ülésében elhatározá, mikép a felnőttek tanítását e legközelebbi télen is Kecskemét város egész területén eszközölni fogja az alább jegyzett önként vállalkozó tagjai által, vallás különbség nélkül.

A róm. kath. népiskola belső helyiségében az úgynevezett normalis iskolai épületben tanítani fogják a férfiakat: V. Kiss József, Kiss Mihály, Predics János; a nőket Zana Ferencz, Tóth István; az Erzsébet templomi iskolában Gümöri Mihály; a mezőkapui iskolában Kecskés Pál; az ürgési iskolában Cápik Pál; a Mária városi iskolában Gábory István a vegyes felnőtteket; a ref. főiskola helyiségében előadásokat tartanak Molnár Imre és Mészáros István; a lutheranus iskolai épületben Kressák Pál; az izraelita iskolai helyiségben Hirsch Mór, Klauber János, Schosberger Ignác, Fleischer Ignác, Kaunicezer Mór.

Az előadások tartatni fognak Hétfőn, Szerdán, Pénteken esteli 5 órától 7 óráig, azon megjegyzéssel, mikép az izraelita iskola helyiségében egész héten a péntek és szombat kivételével lesznek a jelzett órákban előadások.

A beiratások megkezdetnek folyó hó 19-én s tartani fognak Deczember 1-sőig, a fennt jelzett napokon és órákban, ezek után az előadások rendszeres folyamokat veszik.

Tisztelettel felhivatnak tehát a nevezett egyesület által mindazon felnőtt egyének, kik az irás, olvasás és számtan tudás alapelemeit, ezen napjainkban az anyagi gyarapodás okvetlen megkívántató kelléket nélkülözik, mikép ennek megszerzésére a kínálkozó alkalmat, — miután az nem kerül sem pénzbe, mivel a tanítás ingyen eszközöltetik, sem munkamulasztásba, mert az a munka-időn kívül adatik elő — el ne mulasszák; ne tartassanak vissza azon napjainkban elterjedt álszemérem s okoskodás által, mikép a korosnak tanulni szégyen, soha sem hallottunk még olyan egyént, ki azt mondta volna: „én már szégyenlek szerezni, mert öreg vagyok“; — a mult évi felnőttek oktatásánál édes hazánkban történt azon eset, mikép egy 60 éves öreg ember az író-táblát nyakába akasztva eljárt az esteli előadásokra, s megtanulván írni s olvasni, azt mondta: „Ez évtől kezdek élni mint ember.“ — Vajha ezen utánzásra méltó-példa minél nagyobb elterjedést venne szeretett hazánkban! s beismertetnék ezen példabeszéd valósága: „Jobb valaha, mint soha.“

A kecskeméti „Néptanítói egyesület.“

○ **Sáros útak.** A folytonos esőzés következtében utcáink csaknem egészen járhatatlanok; különösen excellal e tekintetben a körösi nagy-útcza, s ennek azon része, hol Beretvás Pál épü-lőben levő háza mellett az útcza alig két öl széles-ségűre szorítottatott. Nem tudjuk mi intézkedéseket szándékozik e tekintetben tenni a város kapitányi hivatal, de nem vélünk a közohajtás ellen véteni ha kimondjuk, hogy az utcát tovább így elszű-Kitve tartani egyes ember kényelmére nem lehet, nem szabad. Hiba volt már kezdetben elnézni, hogy ily keskeny utcán háromsoros állvány épít-tessek, — még nagyobb hiba lenne azt tovább is megvárni. Hogy tisztességes ruhában mily riziko arra járni: egy tekintet a Rózsa köteles féle ház falára, mindenkit meggyőzhet.

○ **Egy ember csak egy ember,** s bár milyen szorgalmas és gyors legyen is: nehéz annak kettős hivatást betölteni. Példa erre azon paradicsomi állapot, melynél fogva városunk főtere, épen a nagytemplom előtt vízi állatok állandó tanyájává lett, mióta erdőfelügyelő derék mérnökünk egyszerű városi tisztí mérnök is. Nem jó lenne ezeket az itt tanyázó kacsákat leledőztetni? — nem szolgálnának legalább városunk és a mérnöki hivatal gúnyjára naponként.

○ **Postagyorsaság.** F. hó 14-én a város polgármesteri hivatala egy levelet kapott Pestről, mely ott 9-én adatott fel. A ki ezt túlozásnak venné, meggyőződést szerezhet magának a város igtató hivatalánál. Öt napig jött e levél, s elkésése meglehet a városnak tetemes kárával járt, a meny-

nyiben benne a hatóság arról értesítettett, hogy Ország Sándor volt házfelügyelő a város pesti há-zainál különféle pusztításokat visz véghez s ennek meggátlására irányzott intézkedését csak a hatodik nap teheté meg a hatóság! Postás uraimék tán nem tudják, hogy Kecskemét Magyarországon van!

† **A kecskeméti** vasúti állomás tisztviselői, hogy mennyi figyelemmel vannak az utazók iránt, annak újra sötét bizonyítványát adták ki novemb. 15-én, a midőn Pestre akarván menni 1/2 5 órakor egyetlen pislogó lámpát, vagy mécsset sem találtunk felgyújtva, és csak úgy tapogatva találtuk meg a várótermet, hol szerencsénkre egy szinte utazó százados egy darabka gyertyát találván zsebében, azt gyújtottuk meg, míg végre 5 óra után nagy-nehezen feltápáskodtak az előzékeny, és figyelmes vasúti urak és szolgálk. Kár is volna magukat valami nagyon törni a közönség kedvéért.

† **A nagytiszteletű** úr is beállt a „Ludas Matyi“ útonálló és becsületlábó bandájába, és kiállva a gulyaállás előtti szemét-dombra, onné kenetteljes hangon tart lelekemelő, szivnemesítő leczkét néhány kecskeméti és ő nála mindenik érdemesb polgárnak, és nagy tehetetlensége érzetében szent dühtől elragadtatva köpködi meg azokat. Brávó nagytiszteletű úr! csakhogy végre ön is megtalálta illő helyét.

○ **Következő sorok** közlésére kérttünk fel. Egy képezdevégzett főleemi tanító, — ki az iskolai tantárgyakon kívül, a magyar, német és francia nyelvben, úgy az egyszerű mint kettős könyvvitelben, továbbá a kereskedőknek szükséges egyéb ismeretekben, végre a szépírásban alapos oktatást adhat s rövid idő alatti sikert ígérhet — szabad óráiban magántanításra vállalkozik. Bővebb értesítést Keresztes Peregrin úr szivesség-ből ad.

Tudósítás a kecskeméti piacról.

(Alsó-ausztriai mérő szerint.)

1871. évi Nov. 14.

Búza 87 fontos 6 frt. 50 kr. 83 fontos 6 frt. — kr. Rózsa 80 fontos 3 frt. 70 kr., 78 fontos 3 frt. 60 kr. Árpa 74 fontos 2 frt. 80 kr., 68 fontos 2 frt. 70 kr. Zab 1 frt. — kr. 1 füzér kukoricza (új) 60 kr. új kukoricza 2 frt. 70 kr. Köles 2 fr. 80 kr. Burgonya 1 frt. 70 kr. Hizottlúd párja 4 frt. 80 kr. Széna mázsája 2 frt. — kr. Szalma mázsája 1 frt. Keményfa öle 20 ft. — kr. Puhafa öle 15 ft.

Felelős szerkesztő: **Hornyik János.**

Szerkesztőtárs: **Madarassy László.**

H I R D E T É S E K.

1864-es ALLAM-SORSJEGY IGÉRVÉNYEK,

250,000 frtos főnyereménnyel, melyeknek hú-Decz. hó 1-én lesz, alolirtnál 3 frtért kaphatók.

GALLIA FÜLÖP.

Árverési hirdetmény.

Sz. kir. Kecskemét város telekkönyvi törvényszéke részéről közhírré tétetik, miszerint néhai Bábiczki Imre orvos hagyatékához tartozó a kecskeméti 611. sz. telekkönyvben 700. részletszám alatt foglalt 8000 forintra becsült házára az örökösök kérte folytán a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1871. évi Deczember 11., és szükség esetében 1872. évi Január 12-ik napjának mindég délelőtti 9 órája a városi telekkönyvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy első alkalomkor az árverés alá bocsájtott ingatlan-ság becsáron alul el nem adható.

Venni zsándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben vagy értékpapirban bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvastatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

A perrendtartás 433. és 466 §§-aihoz képest felhivatnak mind-azok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnek, hogy kereseteiket a hirdetmény közzé tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, ezen telekkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés foganatosítását nem gátolhatván, egyedül a vételár föl-slegére fognak utasíttatni.

Kelt Kecskeméten, 1871. évi November 3-ikán tartott városi törvényszék telekkönyvi üléséből.

Un jeune homme,

qui parle et instruit la langue hongroise, française et allemande d'égale facilité et qui est pourvu des meilleures attestations, désirerait donner — pendant ses heures de loisir — des leçons de ces langues dans des maisons distinguées. Les seigneurs, qui veulent faire instruire leurs enfans, sont priés de s'adresser à mr. Lasar Hofmann.

Egy fiatal ember,

(okleveles főleemi tanító)

ki a magyar, francia és német nyelvben egyenlően jártas és a legjobb bizonyítványokkal el van látva, ohajtana — szünőrái alatt — e nyelvek bármelyikében előkelő házaknál oktatást adni. Azon t. c. szülők, kik gyermekeiket oktat-tatni akarják, bővebb tudósítást nyerhetnek Hofmann Lázár úr há-zában.

2—3

Pályázat.

Alolított intézetnél a könyvvivői állás töltendő be, mely 1200 forint évi fizetéssel van állandósítva.

Azok, kik az ezen állásra megkívántató tulajdonokat, valamint a magyarnyelvet tökéletesen birják, továbbá az évi fizetéssel egyenlő biztosítékot nyújtani képesek, felhivatnak; bizonyítványokkal felszerelt folyamodványaikat legkésőbb ez évi Deczember 17-ig alolított igazgatóságához beküldeni.

Ezen állás azonnal is, azonban legkésőbb 1872. Január 1-én lesz elfoglalandó.

Kecskemét, 1871. November 16.

A „kecskeméti kereskedelmi ipar-hitelintézet és Népbank igazgatósága.

1—3